

OFFLINE NR.3 • 2019

Offline er et tidsskrift for
Linjeforeningen Online

Redaktør:

Elias B. Vågan
elias.vagan@online.ntnu.no

Marked:

Sigrun Nummedal
sigrun.nummedal@online.ntnu.no

Økonomi:

Carl Smestad

Grafisk profil:

Beate Hay Sandmo
Endre Ulberg
Håkon Halldal

Layoutansvarlig:

Sebastian Ellefsen

Forside:

Elias B. Vågan

Medvirkende:

Anniken Syvertsen
August Solvang
Benedicte Myrvoll
Catriona Tørklep
Carl Smestad
Elias B. Vågan
Endre Ulberg
Hanne Brynildsrud
Julie Motland
Leo Gimre
Ole Jacob Brunstad
Peter Rydberg
Phajsi Halvorsen
Sebastian Ellefsen
Synne Sandberg
Thomas Ramirez
Thomas Rankin

Trykk:

CopyCat
Opplag: 280
Dato: 17.10.2019

Kontakt:

Redaksjonen, Prokom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 9
7034 TRONDHEIM

Redaktørens

Kjære leser!

Nå håper jeg du har satt deg til rette i kontorsofaen med en PK i hånda, og dette bladet i den andre. Mye blod, svette og tårer har gått ned i studieårets første utgave av Offline, særlig fra programvare-siden ettersom vi i Prokom nettopp gjennomgikk et paradigmeskifte med Affinity.

Som ny redaktør i Offline, dedikerer jeg denne spalten til å introdusere meg selv, og fortelle litt om mitt tidligere arbeid i Online, samt uttrykke mine forventninger til fremtiden.

Noen kjenner meg kanskje fra Velkomstkomiteén i 2018, men det er først og fremst i Prokom jeg hører hjemme. Jeg ble i utgangspunktet introdusert til komitéen gjennom Endre, linjeforeningens trofaste fotograf, som fikk øye for min lidenskap for bilderedigering. Jeg ble riktignok ikke umiddelbart medlem av Prokom, men fikk allikevel lov til å komme på møter og få noen oppdrag i de tidlige dager.

I Prokom får jeg primært utslipp for kreativiteten min gjennom Offline. Det jeg setter mest pris på i komitéarbeidet mitt er at jeg får utrolig mye frihet til å bestemme selv. Dette var i begynnelsen primært Photoshop-

arbeid, hvilket omsider har ledet til flere nominasjoner og priser i Gullblekka. Jeg har siden hatt mye ansvar for forsiden til Offline, og kvaliteten av arbeidet mitt her kan du selv evaluere om du ser på noen av de siste syv utgavene.

Jeg kunne aldri fått til noe uten det tette samarbeidet vi har i redaksjonen. Nå er det sånn sett vanskelig å snakke om noen av Onlines organer uten at det blir skryt, men jeg er særlig imponert over engasjementet som finnes i Prokom, som dytter ut så mye kvalitetsrikt innhold, enten det er artikler, illustrasjoner, fotografier eller plakater. Jeg kommer alltid til å være en patriotisk Onliner i sjelen, så det å representere linjeforeningen i papirformat synes jeg er kjempestas!

Da gjenstår det bare for meg å feste setebeltet, og gi full gass for at vi klarer å bevare kvaliteten i Offline, selv med meg bak rattet!

Elias B. Vågan
Redaktør, Offline

Innhold

Styreord Hva har August på hjertet denne gangen?	4
Paa Gjengrodde Fadderstier Vi mimrer tilbake til de nye studentenes introduksjon til Trondheim.	6
Didgeridoos and Don'ts Kunsten å være en konfliktsky alfa-hann	8
Kjelleren v2.0 Et historisk tilbakeblikk på vår alles favorittkjeller	10
CAPS LOCK Sparkesykkel electric boogaloo	13
Immball En uforglemmelig aften	14
Undercover: UKA Offline avdekker UKAs mørkeste hemligheter.	16
Fra Kjøttis til Fleksi Hvorfor og hvordan du kan roe litt ned på kjøttforbruket.	18
Quiz Kan du sanke alle poengene i denne fortryllende quizen?	20
Hællæwood Så hva er egentlig greia med Fredrikstad?	22
Filmanmeldelser Rankin og Ramirez anmelder et variert utvalg av Norske filmer.	25
Tett på: Thomas Ramm Offline intervjuer denne utgavens informatiker.	27

STYREORD

Tradisjoner står veldig sterkt i studentfrivilligheten. De gir oss identitet. De viderefører kunnskap fra de som kom før oss. Men kan tradisjonene holde oss tilbake? Er vi for opptatte av hva som har blitt gjort tidligere, eller sliter vi med å tenke nytt i frykt for å avslutte en tradisjon mange setter pris på?

Jeg tror at mange av de kreative, engasjerte sjelene i Online blir holdt tilbake av en "If it ain't broke, don't fix it"-mentalitet. Vi har veldig like arrangementer hvert år, like holdninger, og klager på de samme tingene som før. Jeg sier ikke at vi må endre på noe av dette, men vi burde være mer åpne til å gjøre endringer. Jeg tror heller ikke at folk egentlig er så negative til forandringer, men heller at det kan være skummelt å gjennomføre dem.

Linjeforeninger jobber veldig iterativt. Noen har en idé, så blir denne ideen litt bedre og bedre for hvert år. Det er jo kjempeflott, men jeg tror at vi av og til må rive oss selv opp med rota og tenke helt nytt. Et eksempel er Onlines budsjett, hvilket ser nesten helt likt ut som det gjorde for 5 år siden. Bare noen små endringer hvert år gjør at det har forandret seg. Kanskje vi burde revurdere helt hvordan vi fordeler pengene, for det er ikke sikkert at de som lagde det opprinnelige budsjettet hadde de samme prioriteringene som vi har i dag.

Flere ganger i løpet av vervet mitt som leder har jeg gjort avgjørelser basert på noe et annet styre mente for mange år siden. Online er helt avhengige av kunnskapen fra tidligere medlemmer for at ting skal gå rundt. Det er ikke nok tid til å vurdere en hver sak helt fra bunnen av. Likevel betyr dette at måten å gjøre ting på aldri endrer seg, og regler satt av de før deg, som du så opp til da du begynte på studiet, forblir stående.

Vi skal selvfølgelig sette pris på og respektere det arbeidet som er lagt ned av forfedrene våre i Online. Men det er litt for lett å være ukritiske til det. Jeg mener man kan løse det på er bare å være bevisste på at de avgjørelsene og ideene fra tidligere, kom fra personer som hadde akkurat samme forutsetninger som deg. De var ikke nødvendigvis mer kvalifiserte enn vi er i dag.

I sommer snakket jeg med Michael Johansen som er en tidligere leder av Online. Han tvang meg til å si ordene "Det er min Linjeforening, og det er jeg som bestemmer hvor vi går videre." Jeg ønsker også at du skal si de ordene høyt for deg selv, fordi Online er din linjeforening og det er ditt ansvar at vi videreutvikler oss!

August Sollesnes Solvang,
Leder i Online

Sommerjobb med mening

i Oslos kuleste lokaler!

Fett å ha på CVen. Søknadsfrist: 31. oktober

computas.com/student

computas

OFFLINE NR.3 2019

Paa Gjengrodde Fadderstier

I retrospekt virket ukene så kjappe, men hver dag som en evighet. Det ble tross alt stappet et halvt år med inntrykk og opplevelser inn på to uker.

Hva er det du hører? Tenningen på en bil som sliter med å starte? Nei, det er lyden av alle Onlinere som fortsatt hoster og harker til alle døgnets tider hele tre uker etter fadderukene. Hva skyldes dette? Fra første stund var det tydelig at denne fadderuken kom til å bli noe utenom det vanlige da leder for Velkom, Øyvind Schjerven, under velkomstseremonien lovet oss «tidens våteste fadderuke». Gjennom de neste 355 ordene skal jeg være deres guide igjennom hva jeg anser som høydepunktene gjennom årets Pool Party for informatikk på Gløshaugen.

Etter en rekke dager med bli-kjent-leker og sosialisering innad i faddergruppen, hvor noen fortsatt ble kalt for dyrenavnet istedenfor sitt ekte, så var det tid for pub-til-pub. Det var ingen tvil om hvem som var

Onlinere da man beveget seg rundt i byen. Vi gikk i lange rekker, var stablet i høyden i form av en pyramide og spurte fremmede om rare forespørsler. Man kunne se de forbipasserende gå i større og større baner rundt oss beduggede studenter som spurte om å få kondomer og nummeret til det motsatte kjønn.

Det blir ikke fadderuke uten togafest, og det blir ikke togafest uten toga. Derfor samlet faddergruppene seg på frokostvors der de nye studentene fikk kjenne på utfordringene ved toga-påkledningen. Noen har alltid kjøpt seg stretch, noen har glemt å kjøpe stoppenål og noen har kjøpt for lite laken. Og med noen mener jeg meg. Jeg har gjort alle disse feilene.. Denne dagen har en helt unik stemning og atmosfære. Det er ikke hver dag man er beruset fra klokken 13:00 fra

beer pong turneringer bare kledd i et laken. Fra frokostvorset gikk det videre til høgskoleparken for en gresk ølympiade. Deretter dro de fleste til klassisk kaotisk, svett togafest hos Trondheims største kjøttmarked - Bodegaen på Samfundet.

Online vs Abakus vs Omega

På Pirbadet tror jeg vi alle kan være enige om at det begynte med et gigantisk SPLASH. Det gikk fra lyden av Magnus Holtet mot vannoverflaten da han skulle informere om at lekene skulle begynne til latter og jubel fra alle deltakerne. I år hadde Online, Abakus og Omega slått seg sammen og leid HELE Pirbadet. Jeg gjentar, HELE Pirbadet. Dermed hadde vi friheten til å kunne arrangere ting som hinderløype, vannsklierace og vannpolo som ellers ville vært utenkelig. På oppslagstavlen kunne man se at det var jevnt mellom linjene fra start til slutt, men 30min før slutt ledet Online i nesten alle øvelsene. Dette fikk Omega nyss om, og strukturert tok de over førsteplassene og gikk av med sammenlagtseieren.

Under hybel-til-hybel sto undertegnede og danset til yodel og arrangerte Ragen-Cagen for de nye informatikerne, også kjent som rage cage. I tråd med årets tema besto ruten av kystby-tematiserte hybler hvor man fikk brynet seg på gameshow i Japan, kokainsmugling i Colombia, battleshots i Karibbien og Harryfølelsen av karaoke på «Grænca».

Swoosh!

Så har vi nådd starten på slutten. Endelig kunne fadderbarna legge fra seg en figur som i all fremtid kommer til å hemsøke dem i PTSD-anfall og våkne netter. Beelzebubs egne avkom – den oransje

Scratch-katten. Fra kåringen av årets spill gikk det rett til Korsvika der pølser og overdrevent store flamingoer ventet på dem. Ifølge produsenten rommet hvert av disse to dyrene seks gjennomsnittlige voksne, men vi klarte i hvert fall ni.

Ikke bare kunne fadderukene i år by på gresk ølympiade under

togafest, men også ekte OL! Jeg snakker selvsagt om Online Lekene. Det var ingen tvil om at det var mange misunnelige tilskuere i høyskoleparken den dagen. Forbipasserende barn dro i foreldrenes hender og tryglet om å få skli ned den 50m lange Slip n' Sliden og om å få spille såpefotball. De får nesten vente fjorten år, få gode karakterer og satse på at Velkom bevarer tradisjonen!

TEKST: CARL SMESTAD
FOTO: ENDRE ULLBERG

Didgeridoos and Don'ts: Kunsten å være en konfliktsky alfa-hann

Det kommer en dag i ditt liv når du endelig har behov for å vise hva du er laget av. Du skal vise at du ikke tar noe dritt fra noen, uansett hvor tøft og vanskelig det er å stå opp for seg selv. Jeg skal nå fortelle deg en historie om nettopp dette. Men denne historien handler ikke om meg. Jeg er fortsatt en pussy bitch.

Som noen av dere kanskje vet, har jeg de siste tre årene bodd i kollektiv med roomies fra The Twilight Zone. Det skjer så mye weird shit her at produsentene av Jersey Shore kaster hårgelé på oss bare for å se hva som skjer. Jeg har likevel lært meg å elske alt og alle i min ulogiske tilværelse. Men nå har ting endret seg. I løpet av sommeren flyttet nesten alle av mine likemenn ut fra kollektivet, og har i ettertid blitt byttet ut med unge og friske 99'ere med uforklarlig optimisme. I skrivende stund har ingen av de nye prøvd å skvise seg gjennom ventilasjonsanlegget, laget samtidskunst med mugg, eller gjort noe annet gøy å fortelle om. Så derfor forteller jeg heller om den gangen en stakkars nabo slet med å få sove grunnet fest i nabobygget natten før eksamen. Dette blir stygt.

Noot noot!

Det var tidlig sommer, kun dager igjen til byens studenter skulle migrere tilbake til sine metaforiske reir. Trondheimsregnet falt som svette på et treningssenter og luktet snegle som tirsdag på et

uvasket Abakuskontor. Mitt kollektiv hadde samlet seg en siste gang for å slappe av, prate litt og spille Mario Kart til Switchen forsvant ut av vinduet. Stemningen var glad og rolig, om ikke en smule vemodig. Den eneste som dessverre ikke kunne delta på vår lille sosiale kveld, var Sergejvich von Dimplesnitch (falsk navn, herunder bare Sergej). Han hadde nemlig en eksamen å gjennomføre dagen derpå, og måtte derfor legge seg tidlig. Noe var imidlertid ikke som det skulle være. Sergej kom nemlig ut av sitt rom sent på kvelden, med morgenkåpe og mord i blikket. "Æ ska fan mæ gi dæm stokkn", sa han. Ikke visste jeg hva det betydde, men om noe sånt kommer fra Sergej, kan det umulig være et godt tegn.

Sergej var ikke helt tilregnelig. Han fikk ikke sove på grunn av femte etasje i nabobygget, som skapte et leven uten like mens de festet hardere enn superlim på en flått. Alle ansatte i Securitas' Norgesavdeling var på ferie i Aruba, så å ringe dem for å stenge ned festen på konvensjonell måte var umulig. Dette måtte

fikses personlig. Sergej var dog noe konfliktsky, og vegret seg mot å ta problemet i egne hender. Han satt med oss en snau time, før han sukket oppgitt og igjen gikk tilbake til rommet sitt for å skvise ut et par timer skjønnhetsøvn i den grad det var mulig. Så skjedde det noe uventet. Det tok ikke lange stunden før jeg plutselig hørte en høylytt lyd som kun minnet om tuting fra en elefant med vuvuzela som snabel. Etter forvirringen og det første hjerteinfarkt hadde gitt seg, klarte jeg å lokalisere hvor lyden kom fra. Den kom fra rommet til Sergej, så klart! Men hva i all verden var lyden for noe? Da slo det meg hva denne "stokken" som han siktet til var for noe. Sergej må ha klikka helt, for lyden vi hørte var fra en god damn didgeridoo.

Modern problems require modern solutions

Jeg glemmer nok ikke den ellers rolige kvelden hvor jeg og en kompisgjeng edru spurtet inn på noe andres rom for å bekrefte at vedkommende ikke hadde dratt med seg en hval hjem i senga. Sergej sto nemlig der, iført morgenkåpe og gangsta-tættiser, med en tre meter lang didgeridoo og langfinger'n rettet ut av vinduet mens han spilte Satans melodi til et volum av en atombombe. Så klart, festgjengerne på andre siden av veien var uanfektet og ville heller kjøre rave til dette nymotens, australske instrument. Sergejs plan var god, men mislykket. Festen fortsatte. Så hva er

lærdommen i denne historien? Vel, ingenting. Som alltid. Jeg skulle gjerne avsluttet med noe motiverende om å bekjempe sine indre demoner eller bli flink på vindinstrumenter eller noe drit, men det viser seg at om man skal avslutte en fest så er det bare trusler om grov vold som fungerer. En vakker dag finner vel verden en reell nytte for didgeridoo også.

TEKST: PETER RYDBERG

ILLUSTRASJON: CATRIONA TØRKLEP

Kjelleren v2.0

Realfagskjelleren er en lavterskel bar åpen for alle studenter ved de involverte realfagslinjene. Her kan man møte opp for en billig pils sammen med likesinnede og imøtekommende mennesker.

En gang i det som nå nærmest er det mytiske året 2000, åpnet SiT for at andre linjeforeninger enn Siv.Ing-linjene kunne søke om å leie fritidslokaler på Moholt. Som et resultat av dette, søkte linjeforeningene Online og Volvox & Alkymisten om å få deres egen linjeforeningskjeller. Da det viste seg at det bare var én kjeller ledig i Herman Krags Veg 15, ble de enige om å dele den. Et år senere 16. Mai 2001 var den offisielle åpningen av kjelleren.

I 2003 ble også Delta med i samarbeidet om kjelleren. Kjelleren ble som følge døpt Realfagskjelleren. Etter at Spanskrøret ble stiftet i 2004 lurte de seg også med, da Lektorstudentener ofte hadde vært på Realfagskjelleren gjennom linjene som allerede var der.

Flust av fest

Kjelleren hadde flere faste arrangementer. Ett av disse var "Full Før Barne-TV", som eventuelt ble omdøpt til "Fest Før Barne-TV". Dette er et arrangement fra 12:00 til 18:00 (eller senere), hvor gjestene nyter gamle Barne-TV klassikere som

Visste du?

Gamle dokumenter hevder at også Geografi-studenter var velkomne.

De fulleste på lokalet er ofte bartenderne, da det stadig vekk er behov for å kaste dem ut fra baren fordi de ikke evner å servere øl til folket.

En legende forteller om de store mengdene med skjulte spritflasker som er bygget inn i veggene på Herman Krags Veg 15.

Realfagskjellerens signaturdrink, Kjeller-rulletten, er en drink som går ut på at man triller terninger over hva slags sprit og blandevann en skal ha i glasset. Som resultat kan du få kombinasjoner av drikke som aldri var ment for å blandes.

Ludøl

Et nærmest legendarisk arrangement, Ludøl, som er blitt kalt «et meningsfylt fritidstilbud for studentene» går ut på å spille ludo, men en bytter ut brikkene med 2 dl ølglass. Reglene er at dersom brikkene blir slått ut (eller dommeren føler for det) må spillerne styrte glasset. Den som tre ganger offentliggjør sin middag er ute av spillet.

For å ha nok å drikke stiller spillerne opp med minst én kasse øl hver. Siste spiller som ikke har offentliggjort middagen sin tre ganger vinner. Det kan også vinnes på ludo-regler, men dommeren pleier å gjøre dette vanskelig da det blir sett på som passivt spill.

Ludøl deles inn i to årlige arrangementer, O'Lille og O'Store. O'Lille er et oppgjør mellom de ulike linjeforeningene i kjelleren og O'Store er oppgjøret mellom alle kjellerne. Tradisjon tro er O'Lille på høsten, og O'Store på våren.

Pokemon og Tintin. Da er det vanlig å ta seg en tur i pysj eller møte opp utkledd som en figur fra Barne-TV. Kjelleren stiller opp med Jelly-shots som ekstra drikke for de som skulle ha lyst på litt Lørdagsgodt.

Andre temafester som gikk igjen er Halloween, St. Patricks Day og en årlig temafest. Alle var viktige for å skape en egen kultur for kjelleren hvor alle var velkomne. Viktigst av alt forblir riktignok ordinære fredagsåpninger, hvor en kan ta seg en tur til Moholt for en velfortjent pils etter en hard uke med forelesninger og øvinger.

The End?

Januar 2016 skjedde så det utenkelige. Brannvesenet kom med en rapport om at kjellerne var uegnet som forsamlingslokaler, og SiT bestemte seg for å stenge dem på dagen. Dette var et hardt slag mot studentkulturen da kjellerne på Moholt er en over 50 år gammel tradisjon.

Det første som skjedde var at det ble opprettet en organisasjon for å prøve å gjenåpne kjellerne kalt Redd Kjellerne. Hensikten var å finne ut hva slags

muligheter som måtte igjennom for å få dem tilbake. Etter utbedringene til brannvesenet krevdes det en ny brannør, brannapparat og andre sikkerhetstiltak. Etter en stund med litt byråkrati ble det bestemt at kjellerne skulle bli åpnet igjen og tiltakene skulle bli gjennomført. SiT bestemte også at for at kjellerne skulle fortsette driften sin var den nå krav om skjenkebevilling.

I året 2016/2017 var det liten aktivitet rundt kjellerne, det var et fåtalls arrangementer i leide lokaler, men det er vanskelig å skape ordentlig kjellerstemning over bakkenivå i såpass åpne lokaler. For at kjellerkulturen ikke skulle dø helt ut fikk kjellerne låne lokaler i gamle Moholt barnehage, mens utbedringene på de faktiske kjellerlokalene fortsatte. I sent 2017 var all drift av kjellerne plassert i Gamle Moholt barnehage, med Redd Kjellerne som en paraplyorganisasjon. Dette gjorde at de fleste kjellerne fikk opplæring på hvordan driften av kjellerne skulle bli gjort på best mulig måte, samtidig som de også kunne se hva som kunne bli gjort bedre når de fikk egne lokaler. Det var med tungt hjerte i 2018 at vi forlot lokalene som ble brukt i 15 år. Realfagskjelleren migrerte fra Herman Krags Veg 15 til Herman Krags Veg 12

Kjelleren vil forhåpentligvis alltid være det lavterskeltilbudet som alle studenter kan trenge en gang iblant. Her kan en lett stifte nye vennskap fra både egen og andres linjeforeninger. Så om du sitter en fredagskveld og er usikker på hva du skal finne på, kan du regne med at kjelleren er et aktuelt tilbud.

TEKST: SIGURD OXAAS WIE

FOTO: ELIAS B. VÅGAN

HEI.

**VIL DU VÆRE MED
Å GJØRE VERDEN
TIL ET BEDRE STED?**

Linn hjelper barn over hele verden med å lære seg å lese og skrive gjennom prosjektet Global Digital Library

Vil du jobbe med Linn?
knowit.no/karriere

knowit

CAPS LOCK

Det var ikke før jeg kom tilbake til Trondheim etter sommeren at jeg endelig fikk testet ut de mye omtalte elektriske sparkesyklene. Jeg hadde egentlig ikke noe spesielt lyst til å teste dem ut, men etter å ha nærmest blitt kjørt ned av en guttegjeng som akkurat rakk haken opp til styret, så tenkte jeg at dette må jeg prøve. Turen gikk videre til den nærmeste kaféen med gratis internett slik at jeg kunne laste ned appen til "byens lokale dealer av sparkesykler". Heldigvis var det en sparkesykkel rett utenfor, og jeg kunne hoppe rett på doningen.

Dagene gikk, hvor enn jeg skulle så endte jeg opp meg å leie meg en sparkesykkel. Samtidig så økte frustrasjonen min. På en tur fra Midtbyen til Gløshaugen, som normalt tar rundt 10 minutter, endte jeg opp med å bruke 40 minutter. "Hvordan i alle dager går det an?" spør du kanskje. Vel, nå skal du høre: Først var det ingen ledige sparkesykler i umiddelbar nærhet. Jeg tenkte først at å gå i retning dit jeg skulle var lurt, men så var det masse ledige sparkesykler et lite stykke i motsatt retning, så jeg gikk heller dit.

Den første bomturen meldte seg. Én av lokasjonene hvor disse sparkesyklene lades hadde glemt å skru av GPS'en. Skit au tenkte jeg og gikk videre. Så bevegde jeg meg et lite stykke unna til en ledig sykkel. Bomtur to - sparkesyklen hadde ikke nok strøm til å ville låse seg opp. Bomtur tre - styret var knekt av. Bomtur fire - appen var stuck på innlasting. Bomtur fem - en annen frustrert Ryde-jeger nappet sparkesykkelen rett foran nesa på meg. Bomtur seks ble det faktisk ingenting av.

Jeg hadde gått i over tredve minutter og endelig fått meg en fungerende sparkesykkel. Glad og smilende kjørte jeg opp til skolen. Jeg hadde med nød og neppe klart å finne meg en sparkesykkel tidsnok til et møte som var bare et par minutter senere. Parkeringen var det eneste som gjensto. Lot den meg gjøre det? Nei. Sto jeg på et ulovlig sted? Nei. Er denne tjenesten ubrukelig? Ja. So long Ryde, dere fortjente ikke plassen i by'n læll.

TEKST: OLE JACOB BRUNSTAD

ILLUSTRASJON: CARL ERIK FRIEDEMANN

Immball

A night to remember (for some)

Endelig var dagen her! Immatruleringsball, det som tidligere hadde vært en fotnote på splash'en, skulle endelig skje. Som splitter ny student hadde jeg ikke peiling på hva jeg skulle forvente, og ettersom hukommelsen min sviktet utover kvelden, er dette mitt beste forsøk på å sortere alt spektaklet som skjedde den kvelden.

To dalje or not to dalje

For de fleste førsteklasingene startet dagen med den sagnomsuste kompileringen, der gutter ble til menn og usigelige ting skjedde. Det er i hvertfall det jeg har hørt, men takket være mitt veldig store

sovehjerte, hoppet jeg rett til vorset. Og det var på vorset jeg innså hva jeg hadde gått glipp av. Daljer. Med kraften til ti tusen soler ble jeg blendet av en vegg med daljer. Frustrasjonen var stor da jeg innså at jeg også kunne hatt en dalje, hvis jeg bare hadde orket å komme meg ut av sengen. Men gjort var gjort, og det var endelig tid til å rette snuten mot den kongelige hage.

Etter litt fram og tilbake, og konfiskering av minst en lommelerke, var vi endelig inne! Hotellet var vakkert, og menneskene likeså. Drikken var gratis, toalettet var spydd ned og alt var klart for en heidundranes fest. Etter en rørende tale fra vår kjære, bukseløse leder August, ble maten servert. Som alle fjonge middager på hotell noensinne, fikk vi et deilig stykke med kjøtt, utsøkte poteter og en fyldig rødvinssaus komplementert med noen kule grønne greier på toppen.

Plottet tykner

Noe jeg aldri hadde forventet, var Ridderne av det Indre Laget. Det at en linjeforening ikke bare hadde en ridderorden, men at den var så høyt respektert, kunne jeg aldri fantasert om. Det faktumet at de kunne beholde buksene uten store protester, er et bevis på hvor anerkjente de er. Når man tar med det gigantiske kretskort-sverdet, var det ikke lett for en mildt beruset person å skulle skille mellom virkelighet og fiksjon.

En plass for alle

Utover kvelden ble det flere taler, noen mer seriøse og forståelige enn andre. Onlinere ble adlet, redaktørhatten ble overrakt, pupper ble flashet og en overdreven mengde skåler ble utbringet. Det eneste som var konstant i alt kaoset var den sykt gode stemningen. Etter en luksuriøs, sjokolade-relatert dessert var formalitetene over, og minglingen kunne starte for fullt.

Og mens bilder ble tatt, sosiale barrierer ble brutt og enda flere toaletter ble spydd ned, innså jeg at det August hadde preket om på scenen faktisk hadde noe for seg. Samholdet som er i Online er ulikt noe annet jeg har opplevd før, og immballet var virkelig en manifestasjon av dette. Det felleskapet jeg kjente på den kvelden var utrolig betryggende, og gjør meg fantastisk spent på alt fyllet og fanteriet jeg skal få oppleve sammen med dere de neste 5 årene. For en pangstart på året!

TEKST: HENRIK GILL LIISBERG

BILDER: ENDRE ULBERG

Undercover UKA

UKA er godt i gang og i den anledning har vi tatt en prat med tre onlinere som har verv i festivalen. Kultursjef Agnete Djupvik, spritbarsjef Nina Bjærum og logistikksjef Vebjørn Sletta. Intervjuene ble gjennomført i innspurten av arbeidet før UKA offisielt startet.

Spritbarsjef

Nina har sitt første år i festivalen i år. Forrige gang UKA ble arrangert var hun på utveksling og fikk ikke opplevd begivenheten. I år derimot, fikk hun muligheten. Etter å ha jobbet en god stund i utelivsbransjen falt valget på å søke barsjef. En sterk motivator for å søke var nettverket og det sosiale man får oppleve gjennom vervet. Mye av tiden i forkant av festivalen går til opplæring av de andre i staben hun har ansvar for, samt utvikling av drinkmenyen på Selskapsiden. Den sosiale siden av vervet har hun allerede erfart. Nina forteller at de har blitt en god gjeng som stadig finner på ting sammen.

Kultursjef

Agnete er årets kultursjef i UKA. Allerede hennes første år i Trondheim ble hun med i UKA som webdesigner. På den tiden hadde hun ikke opplevd festivalen selv, men hørt mye snakk om det uten at hun helt visste hva hun gikk til. Dette første møtet med UKA ga mersmak. Agnete hadde lyst til å teste lederegenskapene og UKA ga en unik mulighet for akkurat dette, samtidig for å ha muligheten til å påvirke noe så stort. Allerede i 2017 ble UKEsjefen og UKEstyret for UKA19 bestemt, og da ble hun kultursjef. Hun har ansvar for blant annet de kunstneriske gjengene på Samfundet, det scenetekniske med lyd, lys og bilde, og UKAs kulturprogram hvor hun kan komme med innslag til artister, konserter, eventer, ukerevyer, samt økonomisk ansvar. Tilsammen har hun overordnet ansvar for 600 personer fordelt på syv gjenger med de ulike ansvarsområdene. Selv om hun ser frem til at UKA endelig skal starte, tør hun ikke glede seg for mye ettersom det betyr at to års arbeid går mot slutten. Noe av det som er så fint med UKA er at det betyr mye for så mange. Hver gang UKA arrangeres

kommer mange tidligere studenter som selv var aktive i festivalen for mange år siden. Det er fint, mener Agnete.

Logistikksjef

Vebjørn er logistikksjef i UKA. Han har sammenlagt vært gjennom 4 år med studentfrivillighet, deriblant vært redaktør for Offline. Ett år bestemte han seg for å ha et vervfritt semester, og det fungerte dårlig. Det ble for mye fritid og det gikk ikke så mye bedre med studiene heller. Det resulterte i at han valgte å søke UKA for andre gang. Vebjørn forteller at vervet som logistikksjef er variert. Det består av mye administrativt arbeid, han skal sørge for at han og de andre 18 personene i gjengen fullfører alle oppgavene som skal gjøres. Logistikkjengen hjelper UKEfunkene (de som jobber i UKA) slik at de har de ressursene de trenger, som bord, stoler og biler, fikse med lagringsplass og organisering av denne plassen, gi de nyoptatte id-kort og ikke minst, svare på telefoner og mailer. Dette går det nemlig mange timer til, så man må alltid være tilgjengelig og det kan være slitsomt. Men det er absolutt verdt det.

Hva gleder de seg mest til under UKA?

Nina gleder seg til å se hvordan gruppa jobber sammen som et team, målet er at det skal være gøy å være på jobb. Utenom jobb, gleder hun seg aller mest til Oktoberfest. Agnete gleder seg til No. 4 konserten, etterfulgt av Candiss. Denne dagen har hun planer om å stå på første rekke. Teaterforestillingene er også noe hun ser veldig frem til. Vebjørn gleder seg enormt til promenadekonserten, selve åpningsfesten som markerer starten på UKA og dagen der UKE-navnet endelig slippes.

Navn: Nina Bjærum, 23 år
Årskull: 2. klasse
Fra: Kristiansand
Ververfaring: fadderstyret til PSI

Navn: Agnete Djupvik, 23 år
Årskull: 5. / 6. klasse
Fra: Oslo
Ververfaring: Prokom og Seniorkom, Webdesigner i UKA15, TKS, Candiss, Jenteprosjektet Ada

Navn: Vebjørn Sletta, 24 år
Årskull: 4. Klasse, Interaksjonsdesign og spill
Fra: Trondheim
Ververfaring: Prokom, bartender på Samfundet, lagerassistent i UKA17, Pstereofestivalen

TEKST, FOTO OG LAYOUT: PHAJSI HALVORSEN
OG JULIE HOLTET

Fra kjøttis til fleksis

Er du en av de som har tenkt på at det hadde vært fint å prøve kjøttfrie dager? Lurer du på hvordan du kan bidra positivt til miljøet? Eller er du en av de som aldri i verden skal slutte å spise kjøtt? Uansett kan alle som leser videre få noe å tygge på.

Før du protesterer og tenker: "Ånei, nå kommer enda en vegetarianer til å fortelle meg at jeg ikke kan spise hva jeg vil", slapp av. Jeg kan love deg at dette ikke er en skjennepreken der alle som spiser kjøtt skal svartmales og gjøres til syndebukker. Poenget med denne artikkelen er å oppfordre nettopp deg til å spise litt mindre kjøtt, ved å fortelle om noen av mine erfaringer på min vei fra å spise alt fra pølser til bacon, til å ta flere vegetardager enn kjøtt dager i løpet av en uke.

Jeg har størsteparten av livet mitt vært kjøtteter, frem til jeg en dag i 2016 kom over et par overbevisende dokumentarer om de mørke sidene ved kjøttindustrien. Etter å ha sett disse, og lest enda mer om temaet, bestemte jeg meg for å slutte å spise kjøtt tvert. Problemet mitt var at jeg ikke hadde en anelse om hva jeg skulle spise i stedet. Det endte med at jeg etter et par uker med rimelig kjipe middager gjorde litt grundigere research, som åpnet en helt ny verden for meg. Jeg fant ut at det finnes mange ulike kilder til protein man kan benytte seg av, som kan gi deg det du trenger for å dekke ditt dagsbehov. Det er også et hav av oppskrifter på internett, som både er av det lette og det mer vanskelige slaget. Med all denne informasjonen, og viljen til å holde det gående, forble jeg pescetarianer* i over ett halvt år, før jeg av ulike grunner måtte gi opp og begynne å spise kjøtt igjen.

Etter å ha både vært en fullstendig kjøtteter og en fullstendig pescetarianer, har jeg funnet ut at jeg liker en gylden middelvei. Jeg vet at jeg har lyst til å spise mindre kjøtt, men jeg har også funnet ut at jeg av og

til har veldig lyst på en real kjøttmiddag. Derfor er det i min erfaring aller best om jeg ikke legger strenge regler for meg selv, der jeg blir skuffa når jeg skeier ut. Om du bestemmer deg for å forbli kjøtteter, eller om du ønsker å kutte det helt ut er selvsagt opp til deg selv. Det er også veldig kult om dere finner ut at dere vil redusere forbruket der dere kan. Uansett er det viktigste at ingen skal henges ut for valgene de tar angående hva de spiser. Vi kan ha en sunn diskusjon uten at hverken den ene eller andre blir angrepet for noe som faktisk er et personlig valg.

I skrivende stund kan jeg kalle meg selv fleksitarianer. Det vil si at jeg som oftest spiser vegetarisk, men fremdeles kan nyte en god sesamkebabrull i ny og ne. Jeg mener det er helt greit å synes at kjøtt er digg og ha lyst til å spise det, men at man også bør få øynene opp for den gode veggismaten. Å redusere kjøttforbruket sitt har positive innvirkninger på både miljøet, dyra og lommeboka. Hemmeligheten er dermed at man ikke må velge en side. Du kan faktisk nyte mange av godene uten å tvinge deg selv til å aldri spise en ordentlig pølse igjen. Om denne artikkelen kan inspirere deg til å prøve ut en av de mange nye vegetarburgerne som har kommet ut i butikkene de siste årene, eller at dere heller lager taco med kidneybønner på fredagskvelden, blir jeg fornøyd. På neste side kommer litt fakta og tips som forhåpentligvis kan hjelpe dere et lite stykke på veien. Lykke til!

TEKST: BENEDICTE H. MYRVOLL

Go-to alternativer til kjøtt

Det finnes såklart flere kjøttstatninger i butikkene man kan bruke, men disse er som regel dyrere enn tilsvarende mengde kjøtt. Det jeg heller liker å bruke er bønner, linser og sopp. Alle disse er veldig mye billigere, men har også veldig høyt proteininnhold! Om man vil supplere proteininntaket ekstra kan det anbefales å spise mer frø og nøtter som snacks.

Middagstips

- Taco med kidneybønner
- Tandoori med kikerter
- Pizza med sopp
- Pasta Bolognese med linser
- Vegetarlasagne

Generelle tips

- Start i de små, to kjøttfrie dager i uka, og kanskje veggisburger som nattmat?
- Prøv ut forskjellig kjøttstatning til samme matretter, kanskje finner du en favoritt?
- Søk opp vegetaroppskrifter på nettet, det finnes masse!
- Frokosten kan også lett gjøres kjøttfri. Det finnes pålegg som kikertpostei og veggisservelat som kan tilfredstille de som liker noe salt på brødskiva. Sjekk ut vegetardagserien til coop!

Visste du...

- At det trengs opp til 15000 liter med vann, og 25 kilo med kraftfôr for å produsere en kilo biff?
- At kjøttindustrien står for 27% av ferskvannsforbruket i verden?
- At kjøttforbruket per innbygger i Norge har økt med 45 % siden 1990?
- At kjøttindustrien står for rundt 15% av verdens klimagassutslipp?

KILDER

http://waterfootprint.org/media/downloads/Report-48-WaterFootprint-AnimalProducts-Vol1_1.pdf
<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22331890>
Helsedirektoratet 2010: Utviklingen i norsk kosthold 2009, tab. 2.37.
<http://science.sciencemag.org/content/360/6392/987>

1. JavaZone er en utviklerkonferanse som holdes i Oslo. Hvilket år ble konferansen holdt første gang?
 - a) 2000
 - b) 2002
 - c) 2010
 - d) 2012
2. Programmeringsspråket Python ble oppkalt etter:
 - a) Slangen
 - b) En komediegruppe
 - c) En tv-serie
 - d) Et godteri
3. Hvilket selskap utviklet biblioteket React?
 - a) Google
 - b) Amazon
 - c) Facebook
 - d) Microsoft
4. Hva er Apache?
 - a) Programmeringsspråk
 - b) Webserver
 - c) Rammeverk
 - d) Mikroprosessor
5. Hvem var Online sin første leder?
 - a) Lars Tobias Børsting
 - b) Alexander Bjerkan
 - c) Didrik Pemmer Aalen
 - d) Jørgen Hovelsen
6. Hvem ligger på 5.plass på Online sin Wall of Shame?
 - a) Sondre Widmark
 - b) Eirik Kaldahl
 - c) Lars Gjeldstad
 - d) Edvard Gjessing Bakken
7. Hvor mange øl og vinstraffer tilsvare 5. Plassen?
 - a) 43 vin og 20 øl
 - b) 47 vin og 13 øl
 - c) 52 vin og 9 øl
 - d) 63 vin og 13 øl
8. Hvilket år kom den første utgaven av Offline ut?
 - a) 2007
 - b) 2011
 - c) 2015
 - d) 2017
9. Online var en del av UKE-toget i år. Hvilket år oppsto UKE-toget?
 - a) 1917
 - b) 1925
 - c) 1947
 - d) 1953
10. Hvilken av disse tingene kan du kjøpe i webshopen til Online?
 - a) Keychain
 - b) T-skjorte
 - c) Ølåpner
 - d) Online-sticker

Svar:

1. b) 2. b) 3. c) 4. b) 5. d) 6. a) 7. b) 8. b) 9. a) 10. a) 11. c) 12. b) 13. b) 14. d) 15. b) 16. b) 17. c) 18. b) 19. b) 20. d)

11. Hva er det høyeste tallet som noensinne har blitt telt til?
 - a) 100 000
 - b) 999 998
 - c) 1 000 000
 - d) 1 556 779
12. Hva betyr ordet «eskimo»?
 - a) De forfrosne
 - b) De som spiser rått kjøtt
 - c) De menneskelige
 - d) De som flykter fra isbjørn
13. Frank Hayes (1888-1923) var den eneste jockeyen som vant et veddeløp på hvilken måte?
 - a) Med en amputert fot
 - b) Død etter hjerteinfarkt
 - c) Med fem hestelengder
 - d) Han forgiftet alle hestene
14. Hvor mange mennesker har vært på månen?
 - a) 0
 - b) 8
 - c) 10
 - d) 12
15. Hvilket bilmerke har produsert verdens dyreste bil (19 millioner USD)?
 - a) Lamborghini
 - b) Bugatti
 - c) Koenigsegg
 - d) Rolls Royce
16. Hvia tenner du på hvis du har fetisjen actirasty?
 - a) Lyden av bjelleklang
 - b) Sollys
 - c) Rollespill
 - d) Å knekke en pølse i to
17. Hva er dihydrogenmonoksid?
 - a) Fosfor
 - b) Hydronium
 - c) Vann
 - d) Metanol
18. Hvor høy IQ må du ha for å bli medlem av Mensa?
 - a) 110
 - b) 131
 - c) 142
 - d) 150
19. Hvor mange timer bruker man (ifølge google maps) på å gå fra Gløshaugen til hovedstaden i Kirgisistan (Bisjkek)?
 - a) 719
 - b) 1114
 - c) 3025
 - d) 10 302
20. Fram til 2013 var det ulovlig for kvinner i Paris å gå med hva?
 - a) Utrigning
 - b) Synlige tatoveringer
 - c) Nettingstrømper
 - d) Bukser

0-4 riktige: Tonedøv

Statistisk sett burde du fått minst 5 riktige kun ved ren gjetning. Flaks for deg at du kan konge quizen så mange ganger du vil.

11-15 riktige: Håpefull

Takket være normalfordeling så består du selvom du knapt har halvparten riktig på en multiple choice eksamen. Heldigvis er det ikke minuspoeng hvis man svarer feil. Bra jobbet!

5-10 riktige: Amatør

Aiaiai, dette var ikke kjempebra. Heldigvis er det alltid mulig å spørre studass om hjelp hvis man sliter. Bedre lykke neste gang!

16-20 riktige: Lovende

Toppscore, nå kan du feire med en PK! Godt gjort. Men hvis du kan så mye random fakta burde du nok vurdere å slutte å prokrastinere med å drikke PK på kontoret, og starte å jobbe med skole.

Hjembyen til Roald Amundsen, Kaptein Sabeltann, Drillo, Staysmann & Lazz og sist, men ikke minst, meg, forkjemperen mot alle harrytassfordommene byen har. Fredrikstad, stedet hvor alle fra Oslo kjøper hytte i hytt og gevær.

Her om dagen ble jeg spurt på jobbintervju hvor jeg kom fra, hvorpå jeg svarte "Fredrikstad". Dette var tydeligvis ikke nok for vedkommende, som videre måtte spørre om jeg også kunne ta en liten frase på fredrikstansk. Jeg visste ikke at det sto noe om det i stillingsannonsen men turte ikke å gønne på med noe annet enn en rolig "Bilær og båtær" for å tilfredsstille vedkommende. Burde jeg fått jobben? Ja. Fikk jeg den? Nei.

Jeg kommer fra en middels stor øy som heter Kråkerøy. Det er kanskje ikke mye kråker der, men det er en god del turister på vei til Hvaler, og det går vel stort sett for det samme, derav navnet. Uansett, øya jeg bor på er tilfeldigvis plassert i Fredrikstad, som igjen befinner seg i fylket Østfold. Spør folk hvor

jeg er fra, og jeg sier Kråkerøy, responderer de med et spørrende "aaah", hvorpå jeg alltid må komme med en oppfølgende "det ligger i Fredrikstad, hehe" - og tro meg, da er det gjort. Det er alltid like gøy å se hvordan hjernen til det spørrende mennesket kverner ordet "Fredrikstad" gjennom tenketanken før det renner ut "Åååjaaa, bilær og båtær!". Og da er det gjort, da må man stå i det, le litt og late som om vedkommende fortjener en medalje for innsatsen med å etterligne Norges styggeste dialekt.

Borte bra, hjemmefest

Misforstå meg rett, jeg forstår godt at Fredrikstad og Østfold generelt har de stemplene de har. Har man vært på Dragen pub en lørdagskveld for å gaule karaoke på en tre-tommers blikkboks importert fra

Taiwan, kan man få lov til å flutte seg med harrytasstittel. Eller så er du bare russ, og da er det faktisk lov å ta seg en tur til Dragen for shots billigere enn bussbilletten hjem. Det er uansett bedre å drikke billig shots i hobbyalkoholikernes selskap enn å surkle hjemmebrent ut av en gjennomsluktig dunk på hjemmefest. Noen synes det er hurray, men for meg føles det som hjemme.

Det årnær sæ

Det finnes faktisk ganske mange fordeler med å være fra Fredrikstad, skal jeg si deg. 1: Man har kort vei til systembolaget og svenskehandel. 2: Folk ser på deg som hurray uansett, så du trenger ikke prøve å gjøre deg til en gang. 3: Blir du stoppa i den senka Volvo 240'en din på svenskegrensa med firedobbel kvote, er tolleren garantert naboen til kompisen din, så det årnær sæ. 4: Du møter alltid på førsteklasses kjendiser på byen i helgene, sånn som Melina Johnsen, Thomas Hayes eller Stian Thorbjørnsen. 5: Det koster nærmere 300 kr for inngang på Nini

Beach i feriene, så sannsynligheten for at vorset blir til hjemmefest med hjemmebrent er mye høyere.

Norges mest attraktive by 2017

Når sant skal sies elsker jeg byen jeg kommer fra. Før hatet jeg dialekten, men det finnes få ting som er bedre å komme hjem til etter et semester i Trondheim enn en jovial tjommi i 50-årene som grafser tak i puppen din på byen og spør glisende "Likær'u det?". Neida. Joda. Jeg kan ærlig talt ikke si at jeg identifiserer meg med stereotypene fra Fredrikstad annet enn at jeg digger Fredrikstad pilsner, har noen finurlige måter å si ting på og at jeg har et stort behov for å beskytte omdømmet til hjembyen. Når det er sagt, kan jeg love deg at om du noen gang prøver å få meg til å legge over til dialekta på kommando får du deng. Vi prekæs!

TEKST: HANNE BRYNILDSRUD

ILLUSTRASJON: CATRIONA TØRKLEP

FILMANMELDINGER

Har forslagene du får av vennene dine fått deg til å revurdere vennskapet deres? Føler du et tomrom som ingen film greier å dekke? Vi har kookt det ned til 4 stykker for deg.

Bølgen

Jeg ser på denne filmen som en god analogi for ethvert skolesemester. I starten er alt fryd og gammen, og alle virker glade og fornøyde med fadderuker og alt kommer med ved skolestart. Likevel vet alle at bølgen kommer, problemet er at ingen vet når. Etter en liten periode med fest og fanteri begynner man å merke at det er noe som lurar under overflaten. Øvinger blir vanskeligere, og innleveringsfrister virker å bli kortere for hver uke som går. Snart kommer man til et punkt hvor man merker at bølgen uunngåelig vil komme i nærmeste fremtid. Fremdeles ignoreres alle åpenbare indikasjoner på at man bør gjøre tiltak for å få kontroll på bølgen, eller i det minste komme seg til helvete vekk. Så nærmer eksamensperioden seg, og den 80 meter høye altoppslukende bølgen runder svingen.

Her er det noen få som klarer å komme seg til sikkerhet, men de aller fleste ender vel egentlig bare med å stå og stirre på bølgen i det den nærmer seg. Da er det vel egentlig bare en ting å gjøre: sette seg i bilen, lukke alle vinduer, spenne sikkerhetsbeltet og håpe på det beste.

Jeg gir filmen 1 av 2 kokte øvinger.

Kongens Nei

Denne filmen omhandler noen svært skjebnesvangre april dager i 1940. I løpet av 130 minutter blir man kjent med den norske kongefamilien, og følelsene som svirrer under de fartsfylte dagene ved tyskernes invasjon av Norge. Konger er tross alt mennesker de også, noe «Kongens Nei» ikke legger skjul på. I tillegg får seeren bryne seg på noen heftige scener av noen heftige nordmenn som gjør noen heftige greier, som for eksempel å senke «Blücher».

Skuespillerprestasjonene er stort sett også imponerende, noe som trekker seeren desto mere inn i den tilsynelatende håpløse situasjonen i 1940. Denne filmen har virkelig sine øyeblikk, og er en norsk film av høy kvalitet. Hvis du mot formodning har gått tom for underholdning av internasjonalt kaliber på Netflix er det kanskje på tide å vende blikket mot det landstrakte landet vi bor i. Da kan «Kongens Nei» uten tvil være verdt en kikk.

Jeg gir filmen 5 av 6 nei.

Kraftidioten

Hva får du hvis du blander én hevngjerrig svenske, én norsk mafiaboss med sterke psykopatiske trekk og serbiske Adolf Hitler, spør du? Svaret er et mesterverk. Filmene byrjar med att pöjken til Stellan Skarsgård blir dödat av den norska mafien fordi dom har misstanke om at honnom har stöjlet från dom (täck för mig). Man har hört mye sykt om hva mødre gjør når morsinstinktet kikker inn. Jeg har iallefall hørt at de løfter biler og sånt. Kult det altså, men har du noen gang hørt hva en farsa gör når hans pöjk blir dödat?? Han drar på en aldri så liten drapsparade (til dere som sier i sånn irriterende stemme: "Peppermint har også et sånt plot". Fuck dere, den kom 4 år senere og sugde smegma).

Anyway! På toppen av næringskjeden har vi den e-stoffrie alenepappaen, psykopaten og narkobossen, Greven. Han registrerer at flere av hans løpegutter begynner å forsvinne og mistenker at den tyske diktatoren *kremt*, jeg mener den serbiske mafian står bak. Det hele resulterer i et eneste stort blodbad der du får se samtlige norske mannlige skuespillere bli drept på kreativt vis. En stjernespekket godbit som inneholder alle momentene en action-komedie trenger +++ for Pål Sverre Hagens episke prestasjon som Greven - det er grunn nok i seg selv for å se filmen.

På drapsbarometeret gir jeg Stellan, Greven og Hitler en samlet skår på 6/6 kors. RIP.

Askeladden - I Dovregubbens hall

En ekte norsk eventyrklassiker med et hint av #Hollywood-24-karat-magic. Filmene er en god upgrade fra Ivo Caprinos dukker med en money money KA-CHING remake med folkehelten vår, Aske Min-Laden. Den har et lite snev av LOTR vibber ved det faktum at en gjeng krøllete MENN skal redde verden fra en ond SVART fyr - den eneste svarte fyren i hele serien. Filmene starter med at prinsessen ikke er down for å bli giftet bort til en kort, narsissistisk, dansk prins, og derfor bestemmer seg for å forlate alt. Kort tid senere blir hun fanget av et troll. Her snakker vi ekte bitende karma.

Kongen bestemmer seg derfor for å ta en "helomvending" og heller tvangsgifte henne med hennes redningsmann OG samtidig gi bort halve Kongeriket. Han var vel forut for sin tid da han innså at alt nord for Trondheim er søppel uansett - well played, Sir. Aske Min-Laden og hans to brødre tar utfordringen og setter ut på en farlig reise. Er det én ting vi har lært fra eventyrene om Aske Min-Laden så er det at hoarding er veien til suksess i møte med skumle skikkelser. Men virkelig, du trenger all hjelp du kan få når du møter på folk-er-folk-folk med nesen fastklemt i en stubbe, catfishende troll-damer og innsjø-kidnappere. Men som tittelen prøver å røpe er det en som skiller seg mer ut enn alle andre - den store skumle Dovregubben. Og med skummel mener jeg den nåværende CGI-kompetansen vi har i Norge per dags dato, fordi det trollet så helt likt ut som de i Trolljegeren - en film som kom ut for snart 10 år.

Gir den 4/5 souvenir kjøppe troll med giganeser.

TEKST: THOMAS RANKIN, THOMAS RAMIREZ OG SYNNE SANDBERG

Ovnspannekake med honning og nøtter

```
const meta = {
  navn: "Ovnspannekake med honning og nøtter"
  porsjoner: 4
}

const utstyr = {
  stekeovn: new Stekeovn(),
  bolle: new Bolle(),
  ildfast: new Form({type: "ildfast", width: 0.02, height: 0.03})
}

const ingr = {
  egg: {
    antall: 6,
    klasse: Egg
  },
  melk: {
    mengde: 0.25,
    klasse: Melk
  },
  mel: {
    mengde: 0.25,
    klasse: Hvetemel
  },
  smor: {
    mengde: 0.05,
    klasse: Stekesmor
  },
  honning: {
    mengde: 0.008,
    klasse: Honning
  },
  aprikos: {
    antall: 4,
    klasse: Aprikos
  },
  melis: {
    mengde: 0.003,
    klasse: Melis
  },
  hasselnøtter: {
    mengde: 0.1,
    klasse: Hasselnøtter
  }
}

const lagMat = async () => {
  utstyr.stekeovn.forvarm();
  for(let i = 0; i < ingr.egg.antall; i++){
    utstyr.bolle.add(new ingr.egg.klasse());
  }
  for(let ing in [ingr.melk, ingr.mel, ingr.smor]) {
    utstyr.bolle.add(new ingr.klasse(ing.mengde));
  }
  const stekt = await bolle.visp(20000).then(function(res){
    utstyr.ildfast.smor();
    utstyr.ildfast.add(utstyr.bolle.empty());
    utstyr.ovn.insertMiddle(utstyr.ildfast);
    return utstyr.ovn.stek(1500000);
  });
  stekt.add(new ingr.honning.klasse(ing.honning.mengde));
  stekt.add(new ingr.hasselnøtter.klasse(
    ing.hasselnøtter.mengde, {crushed: true}));
  for(let i = 0; i < ingr.aprikos.antall; i++){
    stekt.add(new ingr.aprikos.klasse());
  }
  stekt.add(new ingr.melis.klasse(ingr.melis.mengde));

  return "Bon appétit!";
}
```

Skapkokk? Glad i mat?

Send oss ditt bidrag på:
redaksjonen@online.ntnu.no

TEKST: ELIAS B. VÅGAN

Tett på: Thomas Ramm

I denne utgaven av Offline har vi intervjuet Thomas Ramm. Han er bachelorstudent på sitt tredje år og har vært aktiv i både Online via Arrkom og Bankom, samt UKA.

Hvorfor valgte du informatikk?

Alt startet med en app jeg og noen andre laget på VGS. Da kunne jeg ikke mye koding, men jeg ble fort revet med etter jeg begynte. Vi lagde en politikontroll-app. Den gå folk varsel om kontroll og fikk derfor folk til å kjøre saktere i områdene rundt. Det var utrolig motiverende å jobbe med en faktisk kunde og se at app-en ble lansert. Vi var faktisk top 10 nedlastet i desember!

Skal du ta master? i så fall hva?

Planen er master. Jeg elsker å være student her i Trondheim, det skjer så mye hele tiden, både faglig og sosialt. Jeg tror nok programvaresystemer er det det lander på, men ikke helt sikker det kan jo endre seg mye haha.

Hva er den beste opplevelsen du har hatt på informatikk?

Umulig å si en, men å var nestleder i Velkom var spesielt. Vi satt et halvt år og planlagte fadderukene, og når den endelig kom så vi virkelig at alt vi hadde jobbet for funket. Selvsagt kom problemer, men vi klarte å fikse det meste. Det avsluttet med Online-lekene, noe jeg arrangerte. Det var sykt kult å se, ihvertfall da de andre linjeforeninger også ville gjøre det samme.

Frontend eller backend?

Fullstack!

Kan du på en setning fortelle hva UKA er?

Norges sykeste festival!

Hvilken stilling har du i UKA?

Eventutvikler i dødens dal. På fotballbanen har vi i mange år rigget et telt der hvor det blir en stor scene og plass til mange tusen mennesker. Halvparten konserten halvparten annet. Jeg er på den delen som driver med de andre arrangementene som ikke er konserter. Blant annet roasten av Northug og Silent disco.

Hva er det kuleste arrangementet du skal på i UKA?

Silent disco! Som jeg arrangerer. Jeg kommer nok til å være edru siden jeg arrangerer, men det kommer til å bli helt fantastisk å se at ting (forhåpentligvis) funker. Det blir jo nord-europas største silent disco!

Hvilke tre arrangementer er must å oppleve under UKA?

1. Ukerevyen - den er knallbra!
2. Oktoberfesten - hvis man vil ha det hardeste fyllaarrangementet. Mange tusen dødens dal med god stemning!
3. Silent disco - det ble utsolgt på kort tid og blir veldig bra, høy musikk, men kan fortsatt snakke sammen!

TEKST OG FOTO: ANNIKEN SYVERTSEN OG LEO GIMRE

